

KS Tabor v mesecu civilne zaštite

V letošnjem juniju, ki je proglšen za »Mesec civilne zaštite«, bo tudi v krajevni skupnosti Tabor zelo živahno. Od 12. do 20. junija bodo v delovnih organizacijah in ustanovah na območju krajevnih skupnosti potekale številne in terne vaje, delovni sestanki in intenzivna usposabljanja enot civilne zaštite.

Sklepna prireditve bo 20. junija, na letnem telovadišču TVD Partizan, Tabor. Že ob 10^h dopoldne bodo odprli razstavo opreme za civilno zaščito, ki je že v rabi na področju te krajevnih skupnosti ter komercialno razstavo opreme za civilno zaščito v hišnih svetih, protipožarne opreme pa še orodja in opreme za urejanje okolja –

zelenic, nasadov in podobno. Na razstavi si bo mogoče ogledati tudi opremo za prvo pomoč.

Istega dne od 16^h do 19^h pa si bodo obiskovalci razstave ogledali tudi demonstracijo enot civilne zaštite z opremo, ki jo imajo. Sodelovalce bodo tehnične reševalne enote, enote prve pomoči in protipožarne enote. Za gledalce bo posebej zanimivo in privlačno reševanje »ponesrečencev« z dresiranimi psi. Ob koncu prireditve bodo podelili priznanja in značke najbolj prizadevnim članom civilne zaštite v krajevni skupnosti Tabor.

Organizator te akcije – KS Tabor – vabi in poziva krajanje in druge občane, da si razstavo in prikaze ogledajo v čim večjem številu. Posebej pa ogled priporočajo tistim hišnim svetom v krajevni skupnosti, ki nimajo niti najnujnejše opreme za civilno zaščito. Za te nakupe so namreč delno zagotovljena namenska sredstva. Od vseh zbranih stanarin gre 0,6% denarja za potrebe civilne zaštite.

Olga Mežan

Srečanje prežihovcev

Letošnji dan mladosti smo na osnovni šoli Prežihovega Voranca praznovali s srečanjem učencev, staršev in učiteljev šol, ki nosijo ime po Lovru Kuharju – Prežihovem Vorancu.

V domovini je pet takih šol: na Ravnah in Jesenicah, v Mariboru in Srednji Bistrici v Prekmurju ter Ljubljani. Dve slovenski osnovni šoli poimenujemo po Prežihu pa sta v zamejstvu: v Dolini pri Trstu in Doberdobi pri Gorici.

S srečanjem smo želeli počastiti 85-letnico rojstva našega skupnega vzornika, revolucionarja in pisatelja Lovra Kuharja – Prežihovega Voranca.

Prvo srečanje Prežihovih šol je bilo 1970. leta na Ravnah. Vsem udeležencem je ostalo v trajnem spominu. V lanskem letu smo se odrasli srečali na slovesnostih ob poimenovanju slovenskih osnovnih šol po Prežihovem Vorancu v Dolini in Doberdobi.

Idejo za letošnje srečanje si je zapisala v svoj letni delovni načrt osnovna organizacija ZSMS na naši šoli. Mladinci so sestavili pismo za starše, v katerem so jih naprosili naj sprejmejo za 24. in 25. maj kot goste mlade iz drugih Prežihovih šol. Za prenočevanje mladih gostov tako ni bilo vprašanje dobiti dovolj gostiteljev. Komisija za srečanje Prežihovih šol, ki smo jo imenovali naši šoli, je tudi poprijela za delo. Sestali smo se predstavniki vseh šol in dogovorili okvirni čas in vsebino.

Prvi dan srečanja je bil namenjen spoznavanju. Temu je bila posvečena tudi kulturna prireditev v Festivalni dvorani. Varja, predsednica šolskega kulturnega društva, je na prireditvi prisrčno pozdravila vse navzoče prežihovce ter vse goste, med katerimi so bili dr. Kristina Brenkova, pisateljica medvojna kurirka, in Drago Družkovič, urednik pisateljevega zbranega dela. Posebej je veljal pozdrav Prežihovi hčerki Mojci in gostom iz zamejstva. V programu, ki ga je lepo vodila osmošolka Brigita, smo glasno zaploskali Ladku Korošcu, letošnjemu Prešernovemu nagrajencu, ki nam je zapel tri samospelve. Navdušili so nas tudi mladi umetniki z Raven, ki so nam uprizorili odlomek iz Prežihove črtice Levi devžej. Mladi Jeseničani so nam govorili o sebi in svojem kraju. Prekmurci so zaplesali svoje domače

plese. Dolinčani pa so nam povedali o običajih pri njih. Petošolci iz Ljubljane so zaplesali tri belokranjske, pevci slovenskega in srbskohrvatskega mladinskega pevskega zbora pa so zaključili kulturno popoldne.

Gostje iz Doline so se morali že isti dan vrniti. Zato so si lahko samo še ogledali Ljubljano z nebotičnika.

25. maja je po nekaj drobnih kapljicah dežja zjutraj potem ves dan srečanja sijalo sonce. Športni del našega Tivolija je bil ves živ in ves mlad. Vsaj tisoč mladih se je pomerilo v športnih igrah ali pa je ob igriščih navijalo za tekmovalce – prežihovce. Za jeseniška dekleta košarkarice, za fante košarkarje iz Ljubljane, za Bistričane, pa za Ravenčane odbojkarje in rokometase.

V šahovskem domu na Cankarjevi so se merili šahisti Jeseničani, Bistričani, Ljubljanci. Za domačine je bilo važno sodelovati, Jeseničani in Bistričani pa so se uspešno uvrstili tudi v tej športni panogi.

Kosilo v šolski jedilnici je vsem zelo teknilo. Potem je v dvorani mentor ŠSD razglasil rezultate tekmovanja. Oglasila se je predsednica zveze pionirjev na ljubljanski Prežihovi šoli, šestšolka Mojca. Zazelela je vse najboljše, lepa spricevala in še lepše počitnice vsem pionirjem na drugih Prežihovih šolah, da bi se sedaj kaj oglasili in bi se začelo dopisovanje med Prežihovimi pionirskimi odredi.

Predsednik mladincev Aljoša je povabil navzoče na ogled mesta in na grad. Mladinci – vodiči poturistične magistrale bodo s tem urešili vse, kar so si zažrtali, da bodo ponudili gostom, ki so jih povabili v Ljubljano.

Oba predsednika sta potem predsednico šolskega kulturnega društva segla v roke mladim predstavnikom iz drugih Prežihovih šol, ko so jim gostitelji izročili tudi simbolična darila vsakemu udeležencu in šoli udeleženci. Med temi je bil posebno dragocen dar tovarišice Kristine Brenkove: rokopis Prežihove črtice Solzice, ki ga je pisatelj napisal v Ljubljani leta 1942 in ga je 1945 podaril svoji kurirki.

Mladi udeleženci 2. srečanja Prežihovih šol so si ob slovesu srečni in veseli zagotovili: na svidenje na 3. srečanju prihodnje leto na Jesenicah! v. s.

In memoriam

MARTA GROM

Ena bolest mi dušo tesni –
tega sveta hladnina;
pride noč – in vse potopi
večnosti globina...

Srečko Kosovel

Marta Grom ni več med nami. Ko smo še upali, da jo je bolezen le začasno odmaknila iz kroga naših sodelavcev, smo prejeli sporočilo, da jo je bolezen zlomila.

O svojem življenju je ob neki priložnosti zapisala, da je to grenka pravljica, katere junakinja je srečna, da srečo lahko podarja drugim.

V narodnoosvobodilnem gibanju je začela delati 1941. leta. Nemški okupator jo je leta 1944 odpeljal v svoja zloglasna taborišča.

Po osvoboditvi je bila aktivistka in družbenopolitična delavka v Grosupljem in nato na Kobariškem. Posledice teškega življenja so se odrazile v slabem zdravju, ki jo je izčrpavalo kot moreč sen.

Ko se je preselila v Ljubljano, so jo kot marljivo delavko spoznali tudi v krajevni skupnosti Stara Ljubljana. Nazadnje je bila urednica Novic Stare Ljubljane, delavna je bila v društvu prijateljev mladine in pri izgradnji vrtca. Prav zaradi njenih vrtilin so jo krajanje iskreno cenili.

Že zgodaj je začutila, da ima žilico za pisanje. Leta 1964 je kot njeno najboljše delo izšel roman Izpoved žene, njeno delo pa obsega še približno sto novel, črtic in zgodb. Marta Grom bo živela v svojih delih in v našem spominu.

iz združenega dela – iz združenega dela – iz združenega

Sodelovanje na ravni DO

Živimo v času izredno razgibane družbenopolitične in samoupravne aktivnosti. Vse več delavcev prebije vse več delovnega časa na raznih sestankih. Nekdo je na sestanku sindikata, drugi na sestanku ZK, pa na seji delavskega sveta ter na sestankih različnih komisij in podobno. Tu naj dodamo še obveznosti, ki jih imajo delegati, ki so bili izvoljeni v delegacije za zbor združenega dela, odnosno v posebne, združene ali splošne delegacije samoupravnih interesnih skupnosti.

Tovrstnih nalog je ogromno. Spomnimo se samo, koliko smo imeli dela z izvedbo temeljnih kandidacijskih konferenc in drugih opravil

pri zadnjih delegatskih volitvah ter okrog volitev v samoupravne organe TOZD in DO. Koliko je bilo sestankov za reševanje vprašanj raznih samoupravnih sporazumov, referendumov itd. Istočasno lahko ugotovimo, da zadeva zelo veliko nalog tekočo politično in samoupravno prakso, ki so

popolnoma istovetne za vse temeljne organizacije v naši DO. In ravno zaradi tega je nujno potrebno začeti razmišljati o racionalizaciji te naše aktivnosti. Veliko je stvari, o katerih bi se delavci v

poslovni stavbi lahko skupaj dogovarjali. Za to imamo tudi primerne prostore. Takšni skupni sestanki bi lahko bili v vsakem primeru pripravljeni ter tudi izpeljani. Skupaj bi se lahko sestajali ob naslednjih vprašanjih:

- pojasnjevanje raznih samoupravnih sporazumov, ki se nanašajo na vse TOZD,
- obveščanje o skupnih problemih, ki se nanašajo na tekoče poslovanje ter gospodarjenje (sprememba raznih predpisov in pogojev poslovanja),
- idejnopolitično izobraževanje članstva ZK,
- tekoče izobraževanje za LO in družbeno samozaščito,
- opravljanje skupnih nalog, ki jih dobimo, bodisi od družbenopolitičnih skupnosti ali družbenopolitičnih organizacij itd.

S. K.

STJEPAN MLINARIČ, VK STROJNIK

Vestnost pri delu

Srečal sem ga pri gradnji Karlovške česte, ko je upravljal planirni stroj. Stjepan Mlinarič je doma iz Pribislavca pri Čakovcu. Po povratku od vojakov je v lokalnem časopisu izvedel za tečaj strojnikov pri našem podjetju. Izkušen je namreč za KV zidarja in je dve leti delal v tem poklicu. Pri vojakih se je naučil sofirati in dobil veselje do strojev. Tako je zašel med strojnike. Pri nas je bil najprej posojen na razdeljevalec betona v Anovu. Na kanalu v Baškem blatu je že montiral asfaltno bazo.

Na avtocesti v Postojni se je pri Vinku Miju učil na grederju Allias Chalmers in se mu ob tej priložnosti zahvaljuje.

Sledila so gradbišča štajerske avtoceste od Framo do Slatine. Bil je tudi na planiranju nasipov – sendvič sistem na avtocesti pri Vrhniki. Na pripravi planuma nasipne rampe sodeluje pri Karlovškem mostu. Popolnoma nov stroj, s katerim je izredno zadovoljen – gotovo ga je do-

bil zaradi svoje vestnosti in usposobljenosti, saj je pri planiranju potreben izreden občutek za profiliranje nasutega materiala in za odzemanje na potrebno višino. Pri tem delu je strojničnik odvisen tudi od sodelavcev, ki mu narekujejo višine.

»Kolektiv naj bi bolj preprosto pisal,« je še omenil naš sogovornik, »da bi bil razumljiv vsem delavcem«. Dodal je še: »Ko sem stanoval v

naselju Vrhnika (avtocesta), smo ob koncu tedna lahko kegljali, tokrat pa nas gre večina domov. Treba bi bilo misliti na rekreacijo delavcev v prostem času, ko morajo ostati na gradbišču. Tudi pri športnih igrah smo večinoma izvezeti – ne dobimo nadomestila ob treningih – tako je vse preveč udeležencev iz skupnih služb, kar gotovo ni v redu. Študiram na dopisni Prometni šoli v Zagrebu, trajalo bo štiri leta. Vsako leto me stane 6000 din. Upam na boljše delovno mesto. Pozdravljam vse sodelavce.«

S. P.

Predavanje o Emoni v KS Gradišče

Komisija za kulturo KS Gradišče bo v 1978. letu pripravila svojim krajanom vrsto zanimivih prireditev v dvorani Iskre na Trgu revolucije.

Prva teh prireditev je bila v četrtek 18. maja ob 18. uri. Arheologinja dr. Ljudmila Plesničar je predavala o starorimski Emoni, o najnovejših arheoloških najdbah na območju KS Gradišče in o vprašanjih njihove ohranitve.

Predavateljica je svoja izvajanja ilustrirala z diapozitivi. Predavanja se je udeležilo približno 100 krajanov KS Gradišče, ki so pozorno sledili zanimivim odkritjem ob gradnji novih stavb na Trgu revolucije in na celotnem območju KS Gradišče.

A. Z.